

STÁLVIRKI

EFNISGÆÐI

Allt stál, annað en boltar, snitteinar, skinnur og rær, skal a.m.k. uppfylla kröfur ÍST EN 10025:2004 um stál í gæðaflokki S235JR2, ef annars er ekki getið á teikningum eða í verklysingum. Verktaki skal aðferða verkkaupa vottorð 3.1.B skv. ÍST EN 10204:1991+A1:1995 um gæði stálsins. Stál sem á að heitsinkhúða skal innihalda > 0,12% af kísil (Si).

Stálið skal vera óskemmt og standast a.m.k. kröfur ÍST EN ISO 8501-1:2001 um ryðstig. Það skal vera laust við skilið og aðra innri galla. Galla skal meta skv. BS 5996:1993.

Allir boltar, aðrir en mürb Boltar og límboltar, og snitteinar skulu vera í styrkleikaflokki 8.8 skv. ÍST EN 20898-1:1991, rær í styrkleikaflokki 8 skv. ÍST EN 20898-2:1993 og skifur í flokki 200HV skv. ÍST EN ISO 7089:1983. Boltarnir, rærnar og skifurnar skulu heitsinkhúðuð með bðun skv. ÍST EN ISO 1461:1999.

Mürb Boltar og límboltar skulu a.m.k. vera í styrkleikaflokki 5.6 skv. ÍST EN 20898-1:1991, rærnar í styrkleikaflokki 5 skv. ÍST EN 20898-2:1993 og skifurnar í flokki 100HV skv. ÍST EN 7091:1983.

Snitteinar, mürb Boltar og límboltar, ásamt róm og skifum á þá, skulu heitsinkhúðaðir með a.m.k. 45 micron þykki sinkhúðu.

Skifur skulu vera undir öllum róm og undir þeim boltahausum sem eru sniði til að herða boltana. Ef tekið fram í verklysingum, þá skal róm læst með færír ðóruð skrifugangs. EKKI má læsa róm með punktsuðu.

RAFSUÐUR

Öll rafsuðvinna skal unnið af þeim, sem hafa gild hæfnisvottorð skv. ÍST EN 287-1:1992+A1:1997 er ná yfir þær suðuðaðerir sem áfórmáð er að nota.

Rafsuðvinnu skal hagnið að formbreytingar og innri spennur verði sem minnstar. Verktaki skal þess vegna fyrir fram útbúa suðuforskriftir (suðuferla) skv. ÍST EN 288-2:1992 og athenda verkkaupa.

Suðuefni skal uppfylla kröfur ÍST EN 499:1994 og ÍST EN 758:1997 og skal valið hagnið að styrkur þess og seigla eftir suðu verði a.m.k. jöfn styrk og seiglu grunnnefnsins. Öll rafsuðvinna skal uppfylla skilyrði ÍST EN 1011-1:1998+A1:2002 og allar rafsuður skulu a.m.k. standast kröfur um flokk D í ÍST EN 25817:1992 (sjá m.a. töflu II).

Suðutákn eru skv. ÍST EN 22553:1994. helstu táknum og merking þeirra er sýnd í töflu I.

YFIRBORDSMEDHÖNDLUN

Almennt

Allir kantir að plötum og endum á stöngum og bitum, sem verða sýnilegir, skulu slípaðir hagnið að ójöfnur verði minni en 0.5 mm frá sléttum fleti. Allar skerpar brúnið á fullunu stálvirkis skal auk þess slípa ávalar, hagnið að $1 < R < 1.5$ mm.

Sá hluti yfirborðs ísteypts stáls, sem steypa leggst að, má vera sinkhúðaður eða grunnmálaður, nema annað sé tekið fram.

Sinkhúðað en ómálað stál

þykkt sinkhúðað er ýmist skilgreind sem micrometri (micron) eða sem gr. á m², en 1 micron = 1 μm = gr. m² / 7.14.

Uppgefin þykkt sinkhúðað á smíðastál er þykkt sinkhúðað plötuhlið, t.d. 115 micron = 115 μm

Fyrir þunnar plötur, t.d. þak og veggplötur er uppgefin þyngd á m² almennt heldarþykkt sinkhúðað bánum megin.

Dæmi: Bárustál með sinkþykkt 275 gr./m² svarar til sinkþykktar hvors flata 275 / 7.14 * 0.5 = 19 μm = 19 micron.

Sinkhúðað og málæð stál

Stálið skal heitsinkhúðað með bðunum í samræmi við ÍST EN ISO 1461:1999. Það skal síðan hreinsað og grunnað með sinkrimum epoxygrunni sem binst sinkhúðinni. Skemmdir á sinkhúðinni skal hreinsa og grunna með sama grunni.

Sandblásíð og málæð stál

Stálið skal sandblásíð þar til yfirborð þess stenst kröfur ÍST EN ISO 8501-1:2001 um sandblástursstigi 2½. Strax eftir sandblásturinn, innan 4 klst. og áður en ryðsíkjá nær að myndast á stálinu, skal það grunnað með sinkrimum epoxygrunni. Purflumþykkt grunnsins skal vera 25 - 30 micron.

UPPSETNING OG NÁKVÆMNIKRÖFUR

Verktaki ber alla ábyrgð á útsetningum og mælingum á byggingarstað. Hann skal því áður en uppsetning hefst ganga úr skugga um að staðsettning allra undirlestörla og annara tenginga sé innan tilskilna nákvæmnikrafna.

Nákvæmni í smíði og reisingu stálvirkisins skal hvergi vera utan leyfilegra frávika skv. gr. 11 í ÍST EN 1090-1:1996. Auk þess skal verktaki bæði við smíði og reisingu fylgia ákvæðum kafla 7 í ENV 1993-1-1:1992 "Eurocode 3" og stálvirkis fullnægja þeim nákvæmnikröfum, sem þær eru settar fram, því þær eru forsendur hönnunar virkisins.

TAFLA I - SUÐUTÁKN SKV. ÍST EN 22553:1994

STÚFSUDUR		KVERKSUDUR	
	<p>Stúfsuða: V-suða á örvarhlíð</p> <p>Síðu merkingar</p>	<p>Ef lengd suðu er ekki skráð skal suðan vera samfeld allá hlíðina.</p>	
	<p>Stúfsuða: V-suða gegnt örvarhlíð</p> <p>Síðu merkingar</p>	<p>Ef dýpt stúfsuðu er ekki skráð skal suðan hafa fulla gegnumbræðslu.</p>	
	<p>Stúfsuða: Hál V-suða *) á örvarhlíð</p> <p>Síðu merkingar</p>	<p>Ef lengd suðu er ekki skráð skal framan við suðutákn.</p> <p>Dýpt suðunnar, s, er minnsta fjarlægð frá yfirborði plötum að rót suðunnar.</p>	
	<p>Stúfsuða: Hál V-suða *) gegnt örvarhlíð</p> <p>Síðu merkingar</p>	<p>Ef lengd suðu er ekki skráð skal framan við suðutákn.</p>	
	<p>Stúfsuða: X-suða</p> <p>K-suða *)</p> <p>Óskilgreind suða **)</p>	<p>**) Ymsar athugasemdir um suðuna geta verið skráðar aftan við táknið.</p>	

STADSETNING BOLTA

Smíðateikningar stáls sýna staðsetningar bolta í tengingum. Borun á verkstað, ef ekki sýnd á teikningum, skal gerð í samráði við eftirlitsmann verkaupu og burðarþolhönnuð.

SAMSVARANDI STÁLGÆÐI

Gæðaflokken stáls skv. mismunandi stóðum		DIN	
EN 10025	Fe 310-0	S1 33	
S185	Fe 360 B	S1 37-2	
S235JR	Fe 360 BFU	US1 37-2	
S235JRG2	Fe 360 BFN	RSt 37-2	
S235JO	Fe 360 C	S1 37-3 U	
S235JG3	Fe 360 D1	S1 37-3 N	
S235JG4	Fe 360 D2		
S275JR	Fe 430 B	S1 44-2	
S275JO	Fe 430 C	S1 44-3 U	
S275JG3	Fe 430 D1	S1 44-3 N	
S275JG4	Fe 430 D2		
S355JR	Fe 510 B		
S355JO	Fe 510 C	S1 52-3 U	
S355JG3	Fe 510 D1	S1 52-3 N	
S355JG4	Fe 510 D2		
S355K2G3	Fe 510 DD1		
S355K2G4	Fe 510 DD2		

STÚFSUÐUR - FORVINNA PLÖTUKANTA

Fuggerð	Aðf. suðu	t	s	k	v	Aths.
I-suða	A 1.5-3 4-12	<1 0-2				a)
	B 6-15	<1				a)
	C 6-15	0-2				a)
	D 3-12	<1				a)
X-suða	A 15-40	0-3.5	0-2	50-60	c)	
	C 15-40	0-3	0-2	45-60	a)	
	B+D 15-40	0-3	0-2	50-60	a)	
V-suða	A 4-20	0-3.5	0-2	50-60	d)	
	C 6-20	0-2	0-2	45-60	e)	
	B+D 12-20	0-3	0-2	50-60	f)	
Y-suða	A 10-20	0-3.5	3-5	50-60	g)	
	C 12-20	0-2	4-6	45-60	a)	
	B 15-25	0-1	6-8	60-80	a)	
	D 12-25	0-1	4-8	45-60	a)	

MÁLMTÆRING - OXÍDMYNDUN

Tæringer vorum er gerð skil í verklysingu og/eða á teikningum stálvirkis.

I tærandi umhverfi, þar sem boltar eru notaðar til að festa saman eðalmálum og óeðalmálum skal einangra málmaðna hvorn frá öðrum með videigandi nylon eða plastiskumna í stað järnkinna skv. verklysingu og í samráði við eftirlitsmann verkaupu.

I tærandi umhverfi skal forðast að nota ryðfria nagla og skrifur eða aðrar ryðfria festingar fyrir veggklaðningar eða bakklaðningar úr alli eða stáli, nema sílt sé leyft skv. verklysingu og í samráði við eftirlitsmann verkaupu. EKKI skal nota síltar festingar nema einangrandi pakknarar sér lagðar undir nagla- eða skrifuhauða.

B1>50°
B2=0-10°

A 20-40 2-4 0-2 i) j)
B1=50-60 °
B2=0-10°

V-suða i. hlíð

A <25 2-4 0-2 i) j)
B1>50°
B2=0-10°

K-suða i. hlíð

A 15-40 2-4 0-2 >50 k)
C 15-50 0-3 2-4 >50 a)
B+D 15-50 0-1 4-6 >50 a)

V-suða hálf

A <25 0-3 0-2 50-60 k)
C <25 0-3 2-4 50-60 a)
B+D <25 0-1 4-6 60 a)

K-suða

A 15-40 2-4 0-2 >50 k)
C 15-50 0-3 2-4 >50 a)
B+D 15-50 0-1 4-6 >50 a)

SKÝRINGAR VIÐ TÖFLU

Suðuðaðer:

<ul style